

**του Κίμωνα Γαστεράτου, υποψήφιο ευρωβουλευτή
με την ANΤΑΡΣΥΑ**

Την πρωτοχρονιά του 2002 πολλά παιδιά της ηλικίας μου πήραν για δώρο ένα σακουλάκι με δεκαπέντε ευρώ "σπασμένο" σε όλα τα κέρματα του νέου νομίσματος. Το σακουλάκι αυτό ήταν η επιβεβαίωση της σταθερής ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας και η υπόσχεση στους νέους για ένα μέλλον σταθερότητας και ευημερίας. Ο Σημιτικός εκσυγχρονισμός είχε κερδίσει, τα σκυλιά ήταν δεμένα με λουκάνικα, τα καταναλωτικά δάνεια ήταν το νέο trend κάθε οικογένειας και οι αποταμιεύσεις της μέσης ελληνικής οικογένειας λόγω του θαύματος του χρηματιστηρίου είχαν αυξηθεί. Την ίδια στιγμή είχαν φροντίσει να βάλουν στο περιθώριο της πολιτικής και κοινωνικής ζωής τις φωνές εκείνων που υποστήριζαν πως η νομισματική ένωση δεν ήταν τίποτα λιγότερο από μοχλός περαιτέρω εκμετάλλευσης των εργαζόμενων, των νέων, των λαών της Ευρώπης.

Δώδεκα χρόνια μετά η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική αλλά όχι πολύ μακριά από τις προβλέψεις των "γραφικών" του 2002. Οι Βρυξέλλες στηρίζουν μια ανοικτά νέο-ναζιστική κυβέρνηση στο Κίεβο, στις θάλασσες της Μεσογείου πνίγονται εκατομμύρια ψυχές, η ανεργία και ειδικά η ανεργία των νέων χτυπά κόκκινο, ενώ για την Ελλάδα ο αναγκαστικός ξεριζωμός του επιστημονικού και όχι μόνο δυναμικού έχει γίνει κανόνας. Ταυτόχρονα τα μνημόνια, η επιτήρηση και το πάγιο αίτημα δημοσιονομικής προσαρμογής από εξαίρεση και υποτίθεται έκτακτη ανάγκη έχει γίνει το δόγμα που θα ακολουθηθεί τις επόμενες δεκαετίες. Η ΕΕ δεν είναι το σπίτι των λαών, αλλά η πιο αντιδραστική οικονομική και πολιτική ένωση που γνώρισε η ευρωπαϊκή ήπειρος από την λήξη του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου.

Η κρίση έγινε ευκαιρία για τις κυβερνήσεις της ΕΕ, ευκαιρία που έχει ως βασικό της υλικό την σκληρή εκμετάλλευση των νέων. Ευκαιρία εκμετάλλευσης, αύξησης των κερδών του κεφαλαίου και παγίωσης του κλίματος σιωπής και μη αμφισβήτησης της αρχιτεκτονικής της ΕΕ και της φυλακής του ευρώ. Οι κατευθύνσεις της ΕΕ για την νέα γενιά είναι ξεκάθαρες και χρόνια διατυπωμένες. Σπουδές ολοένα για λιγότερους, κατάργηση της δωρεάν εκπαίδευσης, αντικατάσταση των ολοκληρωμένων τετραετών ή πενταετών προγραμμάτων από διετή κατάρτισης και εισβολή μιας διάχυτης επιχειρηματικής κουλτούρας σε όλα τα πεδία της λειτουργίας της εκπαίδευσης. Εκπαίδευση που επί της ουσίας προετοιμάζει για παρατεταμένα διαστήματα ανεργίας και διακοπή τους από περιόδους εργασίας με ελαστικές σχέσεις και κανένα δικαίωμα. Τα σύμφωνα πρώτης απασχόλησης, η εργασία μέσω voucher, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας είναι εικόνα από το μέλλον και όχι έκτακτη ανάγκη. Καμιά "ανάπτυξη", κανένα success story δεν πρόκειται να αλλάξει μια πραγματικότητα ζωής χωρίς αξιοπρέπεια, μέσα στην ανασφάλεια και στο άγχος.

Γι' αυτό και το μέλλον των νέων, ένα μέλλον δικαιοσύνης, δημοκρατίας, ασφάλειας, ένα μέλλον ζωής και όχι επιβίωσης θα κερδηθεί μέσα από τους αγώνες και τις εξεγέρσεις που η οργή μας προετοιμάζει. Θα είναι ένα μέλλον που δεν χωρά στην σιδερόφραχτη ΕΕ, μέλλον χωρίς μνημόνια, χωρίς χρέος, με ανάκτηση της εθνικής ανεξαρτησίας και της λαϊκής κυριαρχίας, μέλλον που θα χτιστεί πάνω σε μια διαφορετική οικονομική, πολιτική και κοινωνική οργάνωση. Ένα μέλλον δίκαιο που τη θέση της οργής, της απογοήτευσης και της μοναξιάς θα πάρουν η ελπίδα, η ζωή και η συλλογικότητα.

Οι εκλογές της 25ης του Μάη είναι κρίσιμες για την γενιά μας. Οι νέοι οφείλουν να στείλουν μήνυμα,

μήνυμα που θα τσακίζει την μνημονιακή συγκυβέρνηση του ακροδεξιού Σαμαρά και του ανδρείκελου Βενιζέλου. Ταυτόχρονα όμως και μήνυμα ενίσχυσης της Αριστεράς που παλεύει για έναν άλλο δρόμο, δρόμο χωρίς ΕΕ και ευρώ. Αυτή η στάση είναι διπλά σημαντική γιατί την αντίθεση των λαών και ειδικά των νέων απέναντι στην ΕΕ την καρπώνεται η ακροδεξιά και οι νέο-ναζί γεγονός που οφείλεται ακριβώς στην έλλειψη μιας πραγματικά αντί-ΕΕ Αριστεράς στην Ευρώπη. Στην Ελλάδα λοιπόν, στην χώρα που η ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέσα στους αγώνες και στην μάχη των ευρωεκλογών τοποθετείται ρητά απέναντι στην ΕΕ η ενίσχυση της μπορεί να είναι μόνο κέρδος. Κέρδος για την γενιά μας, κέρδος για την δυνατότητα να καταγραφεί η φωνή του άλλου δρόμου, μια φωνή που ταυτόχρονα παλεύει και για μια Αριστερά μετωπική, για την ενότητα των αντί-ΕΕ δυνάμεων απέναντι στην υπόλοιπη Αριστερά που πιστεύει πως μπορεί είτε να μετασχηματίσει την ΕΕ-κολαστήριο είτε πως η σύγκρουση με την ΕΕ είναι σύγκρουση που θα δοθεί στο επέκεινα της λαϊκής εξουσίας, όπως κάνει το ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ αντίστοιχα.

Στις 25 του Μάη η γενιά μας θα πετάξει το σακουλάκι με τα ευρώ, θα γυρίσει την πλάτη στην ΕΕ φρούριο, στην ΕΕ των νεό-ναζί, θα στείλει μήνυμα ανατροπής και στην στροφή της ιστορίας θα περιμένει στην γωνία να κάνει την εξέγερση των ονείρων μας. Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ψήφος στον αγώνα για την ανατροπή, ψήφος για το άνοιγμα ενός δρόμου κοινωνικής δικαιοσύνης και αξιοπρέπειας που για τη γενιά μας μεταφράζεται ως αίτημα για ζωή.